EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.7.2021
COM(2021) 388 final

ANNEX

PŘÍLOHA

návrhu ROZHODNUTÍ RADY

o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o uznávání a výkonu cizích soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

ÚMLUVA O UZNÁVÁNÍ A VÝKONU CIZÍCH SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH

Smluvní strany této úmluvy,

přejíce si prosazovat účinný přístup ke spravedlnosti pro všechny, zjednodušit mnohostranný obchod a investice, které jsou založené na pravidlech, a usnadnit mobilitu prostřednictvím soudní spolupráce,

věříce, že takovou spolupráci lze posílit vytvořením jednotného souboru základních pravidel pro uznávání a výkon cizích rozhodnutí v občanských a obchodních věcech s cílem usnadnit účinné uznávání a výkon těchto rozhodnutí,

přesvědčené, že takto posílená soudní spolupráce vyžaduje zejména mezinárodní právní režim, který poskytuje větší předvídatelnost a jistotu ve vztahu k celosvětovému oběhu cizích rozhodnutí a který doplňuje Úmluvu ze dne 30. června 2005 o dohodách o soudní příslušnosti,

se rozhodly, že uzavřou za tím účelem tuto úmluvu, a dohodly se na těchto ustanoveních:

KAPITOLA I – OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1
Oblast působnosti

1. Tato úmluva se vztahuje na uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Nevztahuje se zejména na věci daňové, celní a správní.

2. Tato úmluva se vztahuje na uznání a výkon rozhodnutí v jednom smluvním státě, které je vydané soudem v jiném smluvním státě.

Článek 2
Výjimky z oblasti působnosti

1. Tato úmluva se nevztahuje na:

a) věci týkající se osobního stavu a způsobilosti fyzické osoby k právním úkonům;

b) vyživovací povinnosti;

c) jiné oblasti rodinného práva, včetně majetkových poměrů v manželství a jiných práv a povinností vyplývajících z manželství nebo obdobných vztahů;

d) závěti a dědění;

e) platební neschopnost, vyrovnání, řešení krizí finančních institucí a obdobné záležitosti;

f) přepravu cestujících a zboží;

g) přeshraniční znečištění moří, znečištění moří v oblastech, které přesahují vnitrostátní jurisdikci, znečištění moří z lodí, omezení odpovědnosti za námořní nároky a společné havárie;

h) odpovědnost za jaderné škody;

i) platnost, neplatnost nebo zrušení právnických osob nebo sdružení fyzických nebo právnických osob a platnost rozhodnutí jejich orgánů;

j) platnost zápisů do veřejných rejstříků;

k) pomluvy;

l) ochranu soukromí;

m) duševní vlastnictví;

n) činnosti ozbrojených sil, včetně činnosti jejich zaměstnanců při výkonu jejich úředních povinností;

o) činnosti donucovacích orgánů, včetně jejich zaměstnanců při výkonu jejich úředních povinností;

p) antimonopolní věci (hospodářskou soutěž), s výjimkou případů, kdy je rozhodnutí založeno na jednání, které představuje protisoutěžní dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě mezi skutečnými nebo potenciálními konkurenty za účelem stanovení cen, předkládání nabídek založených na koluzních dohodách, stanovení omezení výroby nebo kvót nebo rozdělení trhů prostřednictvím přidělení zákazníků, dodavatelů, teritorií nebo obchodních oblastí, a kdy k takovému jednání i jeho účinkům došlo ve státě původu;

q) restrukturalizaci státního dluhu prostřednictvím jednostranných státních opatření.

2. Rozhodnutí není z oblasti působnosti této úmluvy vyloučeno, pokud záležitost, na kterou se tato úmluva nevztahuje, vyvstala pouze jako předběžná otázka v řízení, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, přičemž nebyla předmětem řízení. Zvláště pak pouhá skutečnost, že taková věc je namítána v rámci obrany, rozhodnutí nevylučuje z oblasti působnosti úmluvy, jestliže tato věc není předmětem řízení.

3. Tato úmluva se nevztahuje na rozhodčí a související řízení.

4. Z oblasti působnosti této úmluvy není vyloučeno rozhodnutí na základě pouhé skutečnosti, že stát, včetně vlády, vládní agentury nebo jakékoli osoby jednající za stát, byl stranou řízení.

5. Touto úmluvou nejsou dotčeny výsady a imunity států nebo mezinárodních organizací, pokud jde o ně samotné nebo jejich majetek.

Článek 3
Definice:

1. V této úmluvě se:

a) „žalovaným“ rozumí osoba, proti které byla ve státě původu podána žaloba nebo vzájemná žaloba;

b) „soudním rozhodnutím“ rozumí rozhodnutí ve věci samé vydané soudem bez ohledu na jeho pojmenování, včetně vyhlášky nebo nařízení, a stanovení nákladů nebo výdajů soudem (včetně soudního úředníka) za předpokladu, že toto stanovení se vztahuje k rozhodnutí ve věci samé, které je uznatelné nebo vykonatelné podle této úmluvy. Předběžné ochranné opatření není soudním rozhodnutím.

2. V případě subjektu nebo osoby jiné než fyzická osoba se za obvyklé bydliště považuje stát:

a) kde má tato osoba své sídlo;

b) podle jehož práva byla zapsána nebo vytvořena;

c) kde má své ústředí nebo

d) kde má svou hlavní provozovnu.

KAPITOLA II – UZNÁNÍ A VÝKON

Článek 4
Obecná ustanovení

1. Rozhodnutí vydané soudem smluvního státu (státem původu) bude uznáno a vykonáno v jiném smluvním státě (dožádaném státě) v souladu s ustanoveními této kapitoly. Uznání nebo výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty pouze z důvodů stanovených touto úmluvou.

2. V dožádaném státě se neprovádí přezkum rozhodnutí ve věci samé. Lze činit pouze taková posouzení, která jsou nezbytná pro provádění této úmluvy.

3. Soudní rozhodnutí bude uznáno pouze v případě, že je platné ve státě původu, a bude vykonáno pouze v případě, že je vykonatelné ve státě původu.

4. Uznání nebo výkon mohou být odloženy nebo odmítnuty v případě, že soudní rozhodnutí uvedené v odstavci 3 je ve státě původu předmětem přezkumu, nebo v případě, že dosud neuplynula lhůta pro uplatnění řádného opravného prostředku. Toto odmítnutí nevylučuje následné podání žádosti o uznání nebo výkon soudního rozhodnutí.

Článek 5
Základ pro uznání a výkon

1. Rozhodnutí je způsobilé k uznání a výkonu, pokud je splněn jeden z následujících požadavků:

a) osoba, vůči níž je uznání nebo výkon navrhován, měla obvyklé bydliště ve státě původu v době, kdy se tato osoba stala účastníkem řízení u soudu původu;

b) fyzická osoba, vůči níž je uznání nebo výkon navrhován, měla hlavní provozovnu ve státě původu v době, kdy se tato osoba stala účastníkem řízení u soudu původu, a žaloba, na které je rozhodnutí založeno, byla podána v souvislosti s touto obchodní činností;

c) osobou, vůči níž je uznání nebo výkon navrhován, je osoba, která podala žalobu, na níž je rozhodnutí založeno, která však nebyla vzájemnou žalobou;

d) žalovaný provozoval pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu bez samostatné právní subjektivity ve státě původu v době, kdy se tato osoba stala účastníkem řízení u soudu původu, a žaloba, na které je rozhodnutí založeno, byla podána v souvislosti s činností této pobočky, tohoto zastoupení nebo této provozovny;

e) žalovaný v průběhu řízení, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, výslovně souhlasil s příslušností soudu původu;

f) žalovaný tvrzení ve věci samé před soudem původu oponoval, aniž by ve lhůtě stanovené právními předpisy státu původu příslušnost zpochybnil, ledaže je zřejmé, že by námitka proti příslušnosti nebo výkonu příslušnosti nebyla podle těchto právních předpisů úspěšná;

g) rozhodnutí se týkalo smluvního závazku a bylo vydáno soudem státu, ve kterém k plnění této povinnosti došlo nebo mělo dojít v souladu s

i) dohodou smluvních stran nebo

ii) právem rozhodným pro danou smlouvu, pokud není dohodnuto místo plnění,

ledaže činnosti žalovaného v souvislosti s transakcí zjevně nepředstavovaly účelné a podstatné spojení s tímto státem;

h) rozhodnutí se týkalo nájmu nemovité věci a bylo vydáno soudem státu, ve kterém se nemovitá věc nachází;

i) rozhodnutí ohledně smluvního závazku zajištěného věcným právem k nemovitým věcem nacházejícím se ve státě původu bylo vydáno v neprospěch žalovaného, pokud byla žaloba týkající se smluvního nároku podána společně s žalobou proti témuž žalovanému v souvislosti s uvedeným věcným právem;

j) rozhodnutí se týkalo mimosmluvního závazku, který vznikl na základě úmrtí, fyzického zranění, poškození nebo ztráty hmotného majetku, a jednání nebo opomenutí, které takovou újmu přímo způsobilo, ve státě původu, bez ohledu na to, kde k této újmě došlo;

k) rozhodnutí se týká platnosti, odvození, účinků, správy nebo změny svěřenského fondu, který byl vytvořen dobrovolně a byl písemně zaznamenán, a

i) v době zahájení řízení byl stát původu ve zřizovací listině svěřenství označen jako stát, u jehož soudů se budou rozhodovat spory o těchto věcech, nebo

ii) v době zahájení řízení byl stát původu ve zřizovací listině svěřenství výslovně nebo implicitně označen jako stát, v němž se nachází hlavní místo správy svěřenského fondu.

Tento pododstavec se vztahuje pouze na rozhodnutí týkající se vnitřních aspektů svěřenského fondu mezi osobami, které jsou nebo byly ve svěřenském vztahu;

l) rozhodnutí se týkalo vzájemné žaloby:

i) v rozsahu, v jakém bylo rozhodnuto ve prospěch této vzájemné žaloby za předpokladu, že vzájemná žaloba vznikla na základě téhož jednání nebo téže události jako původní žaloba, nebo

ii) v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto v neprospěch této vzájemné žaloby, ledaže by právní předpisy státu původu vyžadovaly podání vzájemné žaloby, aby se zabránilo prekluzi;

m) rozhodnutí bylo vydáno soudem určeným v dohodě uzavřené nebo zaznamenané písemně nebo jakýmkoli jiným komunikačním prostředkem, který umožňuje přístup k informacím tak, aby byly využitelné pro další potřebu, s výjimkou výlučné dohody o soudní příslušnosti.

Pro účely tohoto pododstavce se „dohodou o výlučné soudní příslušnosti“ rozumí dohoda uzavřená mezi dvěma nebo více stranami, která pro účely rozhodování sporů, které vznikly nebo mohou vzniknout v souvislosti s konkrétním právním vztahem, určuje soudy jednoho smluvního státu nebo jeden či více konkrétních soudů jednoho smluvního státu, s vyloučením soudní příslušnosti jiných soudů.

2. Je-li žádáno o uznání nebo výkon vůči fyzické osobě jednající především za sebe, rodinu nebo domácnost (spotřebitel) ve věcech týkajících se spotřebitelské smlouvy nebo vůči zaměstnanci ve věcech týkajících se pracovní smlouvy zaměstnance:

a) odst. 1 písm. e) se použije, pouze pokud byl souhlas adresován soudu ústně nebo písemně;

b) odst. 1 písm. f), g) a m) se nepoužijí.

3. Odstavec 1 se nepoužije na rozhodnutí týkající se nájmu nemovitosti pro účely bydlení nebo zápisu nemovitých věcí. Takové rozhodnutí je způsobilé k uznání a výkonu, pouze pokud bylo vydáno soudem státu, kde se nemovitost nachází.

Článek 6
Výlučný základ pro uznání a výkon

Aniž by byl dotčen článek 5, rozhodnutí týkající se věcných práv k nemovitým věcem je uznáno a vykonáno, pouze pokud se nemovitá věc nachází ve státě původu.

Článek 7
Odmítnutí uznání a výkonu

1. Uznání nebo výkon mohou být odmítnuty, jestliže:

a) dokument, kterým bylo zahájeno řízení, nebo obdobný dokument, včetně základních náležitostí žaloby:

i) nebyl žalovanému oznámen v dostatečném předstihu a způsobem, který by mu umožnil si zajistit svou obhajobu, ledaže se žalovaný zúčastnil a svou věc hájil u soudu původu, aniž namítal, že mu nebylo řádně oznámeno, a to za předpokladu, že právo státu původu umožňuje namítnout neoznámení, nebo

ii) byl žalovanému oznámen v dožádaném státě způsobem, který je neslučitelný se základními zásadami dožádaného státu týkajícími se doručování dokumentů;

b) soudního rozhodnutí bylo dosaženo podvodem;

c) uznání nebo výkon by byly zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem dožádaného státu, včetně situací, kdy konkrétní řízení vedoucí k soudnímu rozhodnutí bylo neslučitelné se základními zásadami procesní spravedlnosti daného státu, a případy, kdy došlo k porušení bezpečnosti nebo svrchovanosti uvedeného státu;

d) řízení před soudem původu bylo v rozporu s dohodou nebo určením ve zřizovací listině svěřenství, podle nichž měl být spor vyřešen soudem jiného státu než státu původu;

e) rozhodnutí je v rozporu s rozhodnutím vydaným soudem v dožádaném státě ve sporu mezi týmiž stranami nebo

f) rozhodnutí je v rozporu s dřívějším rozhodnutím vydaným soudem jiného státu v téže věci mezi týmiž stranami za předpokladu, že dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání v dožádaném státě.

2. Uznání nebo výkon lze odložit nebo odmítnout, pokud u soudu dožádaného státu probíhá řízení mezi týmiž stranami ve stejné věci, jestliže:

a) řízení u soudu dožádaného státu bylo zahájeno před soudem původu a

b) existuje úzká souvislost mezi sporem a dožádaným státem.

Odmítnutí podle tohoto odstavce nevylučuje následné podání žádosti o uznání nebo výkon soudního rozhodnutí.

Článek 8
Předběžné otázky

1. Rozhodnutí o předběžné otázce se podle této úmluvy neuznává ani nevykonává, pokud se jedná o věc, na kterou se tato úmluva nevztahuje, nebo o věc uvedenou v článku 6, o které rozhodl soud jiného státu než toho, který je stanoven v uvedeném článku.

2. Uznání nebo výkon rozhodnutí lze odmítnout, pokud bylo rozhodnutí založeno na rozhodnutí ve věci, na kterou se tato úmluva nevztahuje, nebo ve věci uvedené v článku 6, o které rozhodl soud jiného státu než toho, který je uveden v uvedeném článku, a pouze v jejich rozsahu.

Článek 9
Oddělitelnost

Uznání nebo výkon oddělitelné části soudního rozhodnutí bude přiznáno, je-li žádáno uznání nebo výkon pouze dané části rozhodnutí, nebo je-li podle této úmluvy uznatelná nebo vykonatelná pouze část rozhodnutí.

Článek 10
Náhrada škody

1. Uznání nebo výkon soudního rozhodnutí mohou být odmítnuty, pokud toto rozhodnutí přiznává náhradu škody, včetně exemplárně zvýšené náhrady škody nebo represivní náhrady škody, která straně nenahrazuje skutečně vzniklou škodu nebo újmu, a to v rozsahu, v jakém se tak stalo.

2. Dožádaný soud přihlédne k tomu, zda a v jakém rozsahu výše náhrady škody přiznaná soudem původu slouží k pokrytí nákladů a výdajů řízení.

Článek 11
Soudní smíry (transactions judiciaires)

Soudní smíry (*transactions judiciaires*), které soud smluvního státu schválil nebo které byly uzavřeny před daným soudem smluvního státu v průběhu řízení a které jsou ve státě původu vykonatelné stejně jako soudní rozhodnutí, budou vykonány podle této úmluvy stejně jako soudní rozhodnutí.

Článek 12
Dokumenty, které je třeba předložit

1. Strana domáhající se uznání nebo žádající o výkon rozhodnutí předloží

a) úplný a ověřený opis soudního rozhodnutí;

b) pokud bylo soudní rozhodnutí vydáno pro zmeškání, originál nebo ověřený opis listiny potvrzující, že podání, na jehož základě bylo řízení zahájeno, nebo obdobná listina, byly doručeny meškající straně;

c) veškeré listiny nezbytné k určení, zda je soudní rozhodnutí účinné nebo případně vykonatelné ve státě původu;

d) v případě uvedeném v článku 11 potvrzení soudu (včetně pověřeného soudního úředníka) státu původu, že soudní smír nebo jeho část jsou ve státě původu vykonatelné stejně jako soudní rozhodnutí.

2. Jestliže obsah soudního rozhodnutí nedovoluje, aby dožádaný soud ověřit, zda jsou podmínky této kapitoly splněny, může daný soud požadovat veškeré potřebné listiny.

3. Žádost o uznání nebo výkon může být doplněna listinou, která se týká rozhodnutí a kterou vydal soud (včetně pověřeného soudního úředníka) státu původu v podobě doporučené a zveřejněné Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.

4. Pokud nejsou listiny uvedené v tomto článku v úředním jazyce dožádaného státu, musí být opatřeny ověřeným překladem do úředního jazyka, pokud právo dožádaného státu nestanoví jinak.

Článek 13
Postup

1. Postup uznání, prohlášení vykonatelnosti nebo přihlášení k výkonu a výkon soudního rozhodnutí se řídí právem dožádaného státu, pokud tato úmluva nestanoví jinak. Soud dožádaného státu jedná bez prodlení.

2. Soud dožádaného státu neodmítne uznání nebo výkon rozhodnutí podle této úmluvy z důvodu, že by se o uznání nebo výkon mělo žádat v jiném státě.

Článek 14
Náklady řízení

1. Po straně, která v jednom smluvním státě navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném smluvním státě, nesmí být pouze na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt ve státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná záruka ani jistota, jakkoli označená.

2. Příkaz k úhradě nákladů řízení uplatněný ve smluvním státě vůči osobě, která je osvobozena od záruky nebo jistoty ve smyslu odstavce 1 nebo podle práva státu, kde bylo řízení zahájeno, je na návrh osoby, která má nárok na výhody plynoucí z takového příkazu, prohlášen za vykonatelný v jakémkoli jiném smluvním státě.

3. Stát může prohlásit, že nepoužije odstavec 1, nebo prohlášením určit, který ze svých soudů odstavec 1 nepoužije.

Článek 15
Uznání a výkon podle vnitrostátního práva

S výhradou článku 6 tato úmluva nebrání uznávání nebo výkonu soudních rozhodnutí podle vnitrostátního práva.

ČÁST III – OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 16
Přechodné ustanovení

Tato úmluva se vztahuje na uznávání a výkon rozhodnutí, pokud v době zahájení řízení ve státě původu byla úmluva ve vztahu mezi tímto státem a dožádaným státem účinná.

Článek 17
Prohlášení omezující uznávání a výkon

Stát může prohlásit, že jeho soudy mohou odmítnout uznat nebo vykonat rozhodnutí vydané soudem jiného smluvního státu, jestliže strany měly bydliště v dožádaném státě a jestliže vztah stran a veškeré další prvky spojené se sporem, jiné než místo soudu původu, souvisely pouze s dožádaným státem.

Článek 18
Prohlášení o konkrétních věcech

1. Pokud má stát silný zájem tuto úmluvu neuplatnit na konkrétní věc, může prohlásit, že se úmluva na danou věc nevztahuje. Stát činící toto prohlášení zajistí, aby působnost prohlášení nebyla širší, než je nezbytné, a aby konkrétní vyloučená věc byla jasně a přesně vymezena.

2. Pokud jde o danou věc, tato úmluva se neuplatní

a) ve smluvním státě, který prohlášení učinil;

b) v jiných smluvních státech, ve kterých se o uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který učinil prohlášení, žádá.

Článek 19
Prohlášení týkající se rozhodnutí ve věcech státu

1. Stát může prohlásit, že se tato úmluva nevztahuje na rozhodnutí vydané v řízení, jehož je účastníkem některý z těchto subjektů:

a) uvedený stát nebo fyzická osoba jednající za tento stát nebo

b) orgán veřejné moci tohoto státu nebo fyzická osoba jednající za takovýto orgán.

Stát činící toto prohlášení zajistí, aby působnost prohlášení nebyla širší, než je nezbytné, a aby vynětí z oblasti působnosti bylo jasně a přesně vymezeno. Prohlášení nerozlišuje mezi rozhodnutími, v nichž je stát, orgán veřejné moci tohoto státu nebo fyzická osoba jednající za jeden z nich žalovaným nebo žalobcem v řízení před soudem původu.

2. Uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného soudem státu, který učinil prohlášení podle odstavce 1, lze odmítnout, pokud bylo rozhodnutí vydáno v řízení, ve kterém je buď stát, který učinil prohlášení, nebo dožádaný stát, jeden z jejich orgánů veřejné moci nebo fyzická osoba za ně jednající stranou ve stejném rozsahu, jaký je uveden v tomto prohlášení.

Článek 20
Jednotný výklad

Při výkladu této úmluvy je třeba přihlížet k jejímu mezinárodnímu charakteru a k potřebě podporovat její jednotné uplatňování.

Článek 21
Přezkum provádění úmluvy

Generální tajemník Haagské konference o mezinárodním právu soukromém v pravidelných intervalech zajistí přezkum provádění této úmluvy, včetně všech prohlášení, a podávání zpráv Radě pro obecné záležitosti a politiku.

Článek 22
Nejednotné právní systémy

1. Ve vztahu ke smluvnímu státu, ve kterém platí v různých územních celcích dva nebo více právních systémů upravujících věci, na které se vztahuje tato úmluva:

a) se odkaz na právo nebo postup státu případně považuje za odkaz na platné právo nebo postup v příslušném územním celku;

b) se odkazem na soud nebo soudy státu rozumí odkaz na soud nebo soudy v příslušném územním celku;

c) se odkazem na souvislost se státem rozumí odkaz na souvislost s příslušným územním celkem;

d) se odkazem na hraniční určovatel ve vztahu ke státu rozumí případně odkaz na uvedený hraniční určovatel ve vztahu k příslušnému územnímu celku.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, smluvní stát se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen tuto úmluvu uplatňovat v situacích, které zahrnují pouze tyto různé územní celky.

3. Soud v územním celku smluvního státu se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen uznat nebo vykonat rozhodnutí z jiného smluvního státu pouze z toho důvodu, že rozhodnutí bylo uznáno nebo vykonáno v jiném územním celku téhož smluvního státu podle této úmluvy.

4. Tento článek se nevztahuje na organizace regionální hospodářské integrace.

Článek 23

Vztah k jiným mezinárodním nástrojům

1. Tato úmluva má být, pokud možno, vykládána jako slučitelná s ostatními smlouvami platnými pro smluvní státy, uzavřenými před touto úmluvou či po této úmluvě.

2. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla smluvním státem uzavřena před touto úmluvou.

3. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla smluvním státem uzavřena po této úmluvě, pokud jde o uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který je také stranou dané smlouvy. Závazky podle článku 6 vůči smluvním státům, které nejsou smluvními stranami této smlouvy, nejsou touto smlouvou dotčeny.

4. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování pravidel organizace regionální hospodářské integrace, která je stranou této úmluvy, pokud jde o uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který je rovněž členským státem organizace regionální hospodářské integrace, jestliže:

a) tato pravidla byla přijata před uzavřením této úmluvy nebo

b) tato pravidla byla přijata po uzavření této úmluvy do té míry, do jaké nejsou dotčeny závazky podle článku 6 vůči smluvním státům, které nejsou členskými státy organizace pro regionální hospodářskou integraci.

KAPITOLA IV – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy.

3. Tato úmluva je otevřena k přistoupení všem státům.

4. Listiny o ratifikaci, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu budou uloženy u ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, které je depozitářem této úmluvy.

Článek 25

Prohlášení o nejednotných právních systémech

1. Pokud má stát dva nebo více územních celků, ve kterých platí různé právní systémy upravující věci, na které se vztahuje tato úmluva, může prohlásit, že se úmluva vztahuje na všechny jeho územní celky nebo pouze na jeden či více z nich. V takovém prohlášení se výslovně uvedou územní celky, na které se úmluva vztahuje.

2. Pokud stát neučiní žádné prohlášení podle tohoto článku, vztahuje se úmluva na všechny územní celky daného státu.

3. Tento článek se nevztahuje na organizace regionální hospodářské integrace.

Článek 26

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace sestávající pouze ze svrchovaných států, která má pravomoci v některých nebo ve všech věcech upravených touto úmluvou, může obdobně tuto úmluvu podepsat, přijmout, schválit nebo k ní přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v rozsahu, ve kterém má tato organizace pravomoc ve věcech upravených touto úmluvou.

2. Organizace regionální hospodářské integrace v okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení oznámí písemně depozitáři věci upravené touto úmluvou, v nichž její členské státy přenesly na tuto organizaci svou pravomoc. Organizace bez prodlení písemně oznámí depozitáři všechny změny pravomocí uvedených v posledním oznámení podle tohoto odstavce.

3. Pro účely vstupu této úmluvy v platnost se žádná listina uložená organizací regionální hospodářské integrace nepočítá, pokud organizace regionální hospodářské integrace neprohlásí podle čl. 27 odst. 1, že její členské státy nebudou stranami této úmluvy.

4. Veškeré odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se vztahují stejně i na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 27

Organizace regionální hospodářské integrace jako smluvní strana bez svých členských států

1. V okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení může organizace regionální hospodářské integrace prohlásit, že vykonává pravomoc ve všech věcech upravených touto úmluvou a že její členské státy nebudou stranami této úmluvy, ale budou jí vázány z titulu podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení této organizace.

2. V případě, že organizace regionální hospodářské integrace učiní prohlášení v souladu s odstavcem 1, všechny odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se vztahují stejně i na členské státy organizace.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí doby, během níž může být učiněno oznámení v souladu s čl. 29 odst. 2 ve vztahu k druhému státu, který uložil svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení podle článku 24.

2. Poté tato úmluva vstoupí v platnost

a) pro každý stát, který ji následně ratifikuje, přijme, schválí nebo k ní přistoupí, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí doby, během níž mohou být s ohledem na uvedený stát učiněna oznámení v souladu s čl. 29 odst. 2;

b) pro územní celek, na který se tato úmluva vztahuje v souladu s článkem 25 poté, co úmluva vstoupila v platnost pro stát, který učinil dané prohlášení, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od oznámení prohlášení uvedeného v tomto článku.

Článek 29
Navazování vztahů v souladu s úmluvou

1. Tato úmluva nabude účinnosti mezi dvěma smluvními státy, pouze pokud žádný z nich neučinil oznámení depozitáři týkající se tohoto druhého státu v souladu s odstavci 2 nebo 3. Pokud takové oznámení neexistuje, je úmluva mezi dvěma smluvními státy účinná od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí doby, během níž lze oznámení učinit.

2. Do dvanácti měsíců ode dne oznámení depozitáře uvedeného v čl. 32 písm. a) může smluvní stát oznámit depozitáři, že ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení jiného státu nebudou mít za následek navázání vztahů těchto dvou států podle této úmluvy.

3. Stát může po uložení své listiny podle čl. 24 odst. 4 oznámit depozitáři, že jeho ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení nebude mít za následek navázání vztahů se smluvním státem podle této úmluvy.

4. Smluvní stát může kdykoli odvolat oznámení, které učinil podle odstavců 2 nebo 3. Toto odvolání nabývá účinku prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data oznámení.

Článek 30
Prohlášení

1. Prohlášení uvedená v článcích 14, 17, 18, 19 a 25 mohou být učiněna při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nebo kdykoli poté a mohou být kdykoli změněna nebo odvolána.

2. Prohlášení, jejich změny a odvolání se oznámí depozitáři.

3. Prohlášení učiněné při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení vstupuje v platnost souběžně se vstupem této úmluvy v platnost pro dotčený stát.

4. Prohlášení učiněné později a všechny změny nebo odvolání prohlášení vstupují v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

5. Prohlášení učiněné později a jakékoli změny či odvolání prohlášení se nevztahují na rozhodnutí vyplývající z řízení, která již byla zahájena před soudem původu v okamžiku, kdy prohlášení nabude účinku.

Článek 31
Vypovězení

1. Smluvní stát této úmluvy je oprávněn úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři. Výpověď může být omezena na některé územní celky nejednotného právního systému, na který se tato úmluva vztahuje.

2. Výpověď nabude účinnosti prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení. Pokud je v oznámení stanovena

delší lhůta pro účinnost výpovědi, nabývá výpověď účinnosti po uplynutí této delší lhůty, jež počíná běžet dnem, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

Článek 32
Oznámení depozitáře

Depozitář oznámí členům Haagské konference o mezinárodním právu soukromém a ostatním státům a organizacím regionální hospodářské integrace, kteří podepsali, ratifikovali, přijali nebo schválili tuto úmluvu nebo k ní přistoupili v souladu s články 24, 26 a 27:

a) podpisy, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení uvedené v článcích 24, 26 a 27;

b) datum vstupu této úmluvy v platnost podle článku 28;

c) oznámení, prohlášení, změny a odvolání prohlášení uvedené v článcích 26, 27, 29 a 30 a

d) výpovědi uvedené v článku 31.

Na důkaz tohoto níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto úmluvu.

Sepsáno v Haagu dne 2. července 2019 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemského království a jehož ověřený opis bude předán diplomatickou cestou každému členskému státu Haagské konference o mezinárodním právu soukromém ke dni jejího dvacátého druhého zasedání a každému států, který se zasedání zúčastnil.